JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
SIEGBERT ALBER
29 päivänä maaliskuuta 2001 [1]

1. Komissio katsoo jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevassa kanteessaan, että Italian tasavalta ei ole tähän mennessä saattanut televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY [2] kaikkia säännöksiä osaksi kansallista oikeusjärjestystään. Direktiivin 97/36/EY 2 artiklan mukaan direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 30.12.1998. Komissio katsoo, että erityisesti seuraavia säännöksiä ei ole saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä:

— 1 artiklan 1 kohta siltä osin kuin sillä on muutettu direktiivin 89/552/ETY 1 artiklan c kohtaa

— 1 artiklan 2 kohta, jolla korvattiin direktiivin 89/552/ETY 2 artikla (lukuun ottamatta 3, 4, 5 ja 6 kohtaa, jotka on jo saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä)

— 1 artiklan 3 kohta, jolla direktiiviin 89/552/ETY lisättiin 2 a artikla

— 1 artiklan 4 kohta, jolla direktiiviin 89/552/ETY lisättiin 3 a artiklan 3 kohta

— 1 artiklan 12 kohta, jolla korvattiin direktiivin 89/552/ETY 10 artikla (lukuun ottamatta 2 kohtaa, joka on jo saatettu osaksi Italian oikeusjärjestystä)

— 1 artiklan 14 kohta, jolla muutetaan direktiivin 89/552/ETY johdantolause

— 1 artiklan 15 kohta, jolla korvataan direktiivin 89/552/ETY 13 artikla

1 — Alkuperäinen kieli: saksa.
2 — EYVL L 202, s. 60.

— 1 artiklan 18 kohta, jolla direktiivin 89/552/ETY 16 artiklaan lisätään uusi 2 kohta.

2. Italian tasavalta vastasi 29.3.1999 komission 12.3.1999 osoittamaan viralliseen huomautukseen toimittamalla d.d.l. A.S. 1138 -nimistä lakiesitystä [3] koskevat hallituksen muutosesitykset.

3. Italian hallitus toimitti lisäksi 14.6.1999 päivätyllä kirjeellä komissiolle 8.3.1999 annetun ministeriön asetuksen (Decreto ministeriale) ja ilmoitti, että direktiivi 97/36/EY on pantu sillä täytäntöön. Asetus koskee toimilupien myöntämistä yksityisille televisioyhtiöille. Direktiivin 97/36/EY 1 artiklan 1, 2, 3, 4, 12, 14, 15 ja 18 kohdassa, joiden täytäntöönpanon laiminlyönnistä komissio syyttää Italiaa, ei ole kuitenkaan kysymys tästä.

4. Vastauksena 4.8.1999 päivättyyn perusteltuun lausuntoon Italian tietoliikenneministeriö toimitti 22.11.1999 luettelon, joka koski direktiivin 97/36/EY säännösten saattamista osaksi Italian oikeusjärjestystä. Luettelossa vahvistetaan 29.3.1999 päivätyn kirjeen sisältö, jonka mukaan muutamat direktiivin 97/36/EY säännöksistä oli määrä saattaa osaksi Italian oikeusjärjestystä lakiesityksellä d.d.l. A.S. 1138, johon on luettava mukaan sitä koskevat hallituksen muutosesitykset. Täytäntöönpanoa ei kuitenkaan ole tapahtunut myöskään 14.9.1999 jätetyn vastineen jälkeen. Italian hallitus ei näin ollen kiistä sitä, että se on jättänyt panematta säädetyssä määräajassa direktiivin 97/36/EY täytäntöön, kuten kanteessa väitetään.

5. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen mahdollisesti päättyy kanteen nostamisen jälkeen, ei vaikuta kanteen perusteltavuuteen. Oikeudenkäynnin kohde määrätään komission perustellussa lausunnossa. Myöskään siinä tapauksessa, että siinä esitetty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen loppuu EY 226 artiklan 2 kohdan mukaisesti asetetun määräajan päättymisen jälkeen, kanneoikeuden perustana oleva intressi säilyy siltä osin kuin se muodostaa perustan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen takia jäsenvaltiolle mahdollisesti muita jäsenvaltioita tai yhteisöä tai yksittäisiä henkilöitä kohtaa syntyvälle vastuulle. [4] Siten tällä välillä tapahtuneella d.d.l. A.S. 1138 -lakia koskevan lainsäätämismenettelyn päätökseen saattamisella ei ole vaikutusta nyt käsiteltävänä olevan kanteen perusteltavuuteen. Komission kanne on siten hyväksyttävä.

3 — D.d.l. A.S. = disegno di legge Atto Senato, lakiesitys senaatin säädökseksi.

4 — Asia C-365/97, komissio v. Italia, tuomio 9.11.1999 (Kok. 1999, s. I-7773, 45 kohta) ja asia C-361/88, komissio v. Saksa, tuomio 30.5.1991 (Kok. 1991, s. I-2567, 31 kohta).

6. Komissio on vaatinut lisäksi, että Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

Ratkaisuehdotus

7. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin päättää seuraavaa:

1. Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 10 artiklan ja televisiotoimintaa koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun neuvoston direktiivin 89/552/ETY muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/36/EY 2 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole saattanut säädetyssä määräajassa direktiivin 1 artiklan 1, 2, 3, 4, 12, 14, 15 ja 18 kohtaa osaksi kansallista oikeusjärjestystä.

2. Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.